

Hej alla kära syskon

Jag är utskriven från sjukhuset nu efter en vecka och kan nu ta de sista dagarnas antibiotika i tablettform istället.

Jag behövde ingen operation av gallblåsan utan kroppen gensvarade på medicinen.

Tack!

Ett varmt och innerligt tack för all omsorg och bön för oss och mig. Är väldigt berörd och känner stor tacksamhet.

Det har varit en väldigt speciell vecka utan dagsljus och med en hel del smärta och fantastiskt många prover innan vi förstod vad det var.

Under hela tiden har jag upplevt en närvarande frid och väldigt få stunder gripits av oro.

När vi skulle åka ner till Durban för att träffa Biskopen för Holiness Union Church (HUC) Sydafrika och passa på att få se våra vänner och kollegor Woodhouse och Rinkwest och det var regn på väderleksrapporten vid havet, sa jag till Gud: varför ska det regna när vi äntligen få se havet? Då sa Gud: "Det kommer bli en stor resa". Inget mer. Jag gjorde mina egna tolkningar och gick igång glad.

Men när hela min kropp reagerade i onsdags och vi behövde åka till akuten till Shelly Beach Hospital i Margate, kom orden tillbaka och jag förstod att det här hade Gud i sin hand. Men erkännas ska även göras om att många tankar hann rinna genom våra sinnen under veckan, samtidigt som vi såg En sån oerhörd omsorg om oss från hans sida.

1. Att vi var nära ett väldigt bra sjukhus. Vi hade aldrig fått denna expertis i ESwatini.
2. Att Andreas samtidigt fått bo hos våra varma, generösa och väldigt erfarna vänner (både att tjäna borta från familj och haft egen sjukdomshistoria och vet vad som är bäst). Vi får dessutom fortsätta att vara kvar några dagar nu.
3. Vi hade redan förberett vårt ledarskap om vår frånvaro och dessutom satt in andra än oss att predika två veckor.
4. Att med allt detta kunna vara förvissade om att Gud har en djupare omsorg och syfte med vad han tar oss utifrån detta tills vi kommer tillbaka. Och
5. Inte minst skulle denna upptäckt av inflammation i tarm och gallblåsa faktiskt kunnat varit en underliggande faktor till att jag lätt blivit sjuk och magen slagits ut lite nu och då. I och med upptäckt och behandling av bön och antibiotika kan bli fri från magproblem.

De sista två bär vi fortfarande i bön med förväntan.

Jag blir påmind om att leva är en gåva från Gud. Att få se dagsljus och känna vindens fläkt mot min hud är underbart och inte att ta för givet. Att få ha Andreas vid min sida som oförtrutet gått extra mil, visat sån kärlek, tålmod, och gjort tjänster, uppmuntrat, envist stått, bett och gjort inköp som han aldrig behövt tidigare ;) - kan inte riktigt uttryckas här. Berörd och präglad av kärlek.

Vi båda kommer förmodligen förundrade tacka för denna stora vecka framöver.

Tack igen att vi får stå tillsammans.

Tack för stöd och uppmuntran att gå vidare för att utbreda rätten för de förlorade, utbreda hoppet för de hopplösa utifrån Nådens Herre som äger all kraft och makt. Till Gud ska all ära gå för omsorg helande och upprättelse gå!

Shalom och välsignelser syskon!

Sandra och Andreas